

Sygn. akt: II K 601/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Jacek Kulesza

Protokolant – Dominika Witkowska

w obecności prokuratora – Krzysztofa Burzyńskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015 r. na rozprawie

sprawy **J. K.**, ur. (...) w J., syna H. i K. z d. B., skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 9 maja 1994 r. w sprawie o sygn. akt II K 667/93 za czyn z art. 203 § 1 dk.k., popełniony w dniu 25.10.1993 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata oraz na karę grzywny w wysokości 4.000.000 z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 40 dni zastępczej kary pozbawienia wolności.
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30 października 1998 r. w sprawie o sygn. akt II K 393/98 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275§1 kk. w zw. z art. 11§ 2 kk. popełniony w dniu 8 stycznia 1998 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33§2 kk na karę 10 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 30 złotych. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 16 lutego 1998 r. do dnia 30 października 1998 r. Postanowieniem z dnia 8 lipca 1999 r. Sąd Okręgowy we Włocławku postanowił warunkowo zwolnić J. K. z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej ww. wyrokiem, której koniec przypadła na dzień 16 lutego 2000 r. Ponadto Sąd wyznaczył skazanemu okres próby do dnia 8 lipca 2001 r., oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora oraz nałożył na niego obowiązek wykonywania stałej pracy, zakaz przebywania w środowisku przestępczym oraz powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Postanowieniem z dnia 15.05.2000 r. Sąd Rejonowy w Wołominie zarządził wykonanie zastępczej kary 5 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną karę grzywny. Postanowieniem z dnia 25.04.2001 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie.
3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia 12 października 2000 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1146/99 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20.02.2001 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 kk. popełniony w dniu 25 sierpnia 1999 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 sierpnia 1999 r. do dnia 20 lutego 2001 r.
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24 sierpnia 2001 r. w sprawie o sygn. akt II K 639/00 za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 1999 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25.07.1999 r. do dnia 23.12.1999 r.
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 473/07 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 listopada 2003 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 26 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 769/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 24 marca 2008 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności , 3 lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 24.03.2008 r. do dnia 25.03.2008 r.

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 30 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 493/10 za czyn z art. 242 § 1 k.k., popełniony w dniu 9 czerwca 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata. Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Sochaczewie zarządził wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 522/11 za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 czerwca 2011 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 30 czerwca 2011 r. do dnia 19 kwietnia 2012 r.

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1288/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 lipca 2012 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz na podstawie art. 33§2 kk na karę 60 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Postanowieniem z dnia 3 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustalił, iż czyn skazanego, objęty wyrokiem Sądu Rejonowego Mińsku Mazowieckim z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1288/12, stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., ponadto zamienił orzeczoną ww. wyrokiem karę pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu i zarządził jej wykonanie oraz ustalił, iż orzeczona wobec skazanego kara grzywny nie podlega wykonaniu.

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 619/13 za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniu 13 lipca 2012 r. oraz w dniu 20 stycznia 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz na podstawie art. 33 § kk na karę 50 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Nadto ww. wyrokiem sąd zobowiązał skazanego do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. łącznej kwoty 193,76 zł.

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1196/12 za czyn z art. 292 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym dniu w okresie czasu od 9/10 maja 2012 r. a najpóźniej do dnia 15 czerwca 2012 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 2 lipca 2012 r.

Prawomocnym wyrokiem łącznym orzeczonym w dniu 4 czerwca 2002 r. w sprawie o sygn. akt II K 287/02 Sąd Rejonowy w W. wydał wyrok łączny obejmujący wyroki w sprawach sygn. akt IV K 1146/99, II K 639/00 i wymierzył mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, zaś na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 26 sierpnia 1999 r. do dnia 8 czerwca 2000 r. oraz od dnia 13 czerwca 2000 r. do dnia 18 czerwca 2001 r.

Prawomocnym wyrokiem łącznym orzeczonym w dniu 12 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 429/09 Sąd Rejonowy w Wołominie, wydał wyrok łączny obejmujący wyroki w sprawach II K 473/07, V K 769/08 i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w zakresie wyroku w sprawie o sygn. akt II K 466/05 postępowanie umorzył. Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 marca 2008 r. do dnia 25 marca 2008 r. Postanowieniem z dnia 18 marca 2011 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowił warunkowo zwolnić J. K. z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej ww. wyrokiem łącznym, której koniec przypadał na dzień 10 kwietnia 2011 r. Ponadto Sąd wyznaczył skazanemu okres próby do dnia 18 marca 2013 r., oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora oraz nałożył na niego obowiązek przestrzegania porządku prawnego, unikania kontaktów z elementem

przestępczym oraz powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Postanowieniem z dnia 16 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce odwołał wobec skazanego warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, udzielone ww. postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 18 marca 2011 r. oraz zarządził wykonanie reszty nieodbytej kary 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 429/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

1. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk w zakresie wyroków w sprawach o sygn. akt IV K 1146/99, II K 639/00, II K 473/07, V K 769/08 postępowanie umarza;
2. Na podstawie art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r., poz. 396) w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 10 i 11 wymierza skazanemu J. K. karę łączną 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w pkt 2 zalicza okres rzeczywistego pozbawienia go wolności od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 2 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. II K 1196/12 i okres odbytej w tej sprawie przez niego kary pozbawienia wolności;
4. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;
5. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w pkt 1,2, 7-9
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 601/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy i ujawnionego w toku rozprawy głównej sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 9 maja 1994 r. w sprawie o sygn. akt II K 667/93 za czyn z art. 203 § 1 dk.k., popełniony w dniu 25.10.1993 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata oraz na karę grzywny w wysokości 4.000.000 z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na 40 dni zastępczej kary pozbawienia wolności.
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30 października 1998 r. w sprawie o sygn. akt II K 393/98 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275§1 kk. w zw. z art. 11§ 2 kk. popełniony w dniu 8 stycznia 1998 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33§2 kk na karę 10 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 30 złotych. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 16 lutego 1998 r. do dnia 30 października 1998 r. Postanowieniem z dnia 8 lipca 1999 r. Sąd Okręgowy we Włocławku postanowił warunkowo zwolnić J. K. z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej ww. wyrokiem, której koniec przypadał na dzień 16 lutego 2000 r. Ponadto Sąd wyznaczył skazanemu okres próby do dnia 8 lipca 2001 r., oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora oraz nałożył na niego obowiązek wykonywania stałej pracy, zakaz przebywania w środowisku przestępczym oraz powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Postanowieniem z dnia 15.05.2000 r. Sąd Rejonowy w Wołominie zarządził wykonanie zastępczej kary 5 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną

karę grzywny. Postanowieniem z dnia 25.04.2001 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie.

3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi w Warszawie z dnia 12 października 2000 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1146/99 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20.02.2001 r. za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk. popełniony w dniu 25 sierpnia 1999 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 sierpnia 1999 r. do dnia 20 lutego 2001 r.

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24 sierpnia 2001 r. w sprawie o sygn. akt II K 639/00 za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 1 k.k. popełniony w dniu 12 lipca 1999 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25.07.1999 r. do dnia 23.12.1999 r.

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 473/07 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 10 listopada 2003 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 26 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt V K 769/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 24 marca 2008 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności , 3 lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 24.03.2008 r. do dnia 25.03.2008 r.

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 30 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 493/10 za czyn z art. 242 § 1 k.k., popełniony w dniu 9 czerwca 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata. Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Sochaczewie zarządził wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 522/11 za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 czerwca 2011 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 30 czerwca 2011 r. do dnia 19 kwietnia 2012 r.

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1288/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 lipca 2012 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz na podstawie art. 33§2 kk na karę 60 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Postanowieniem z dnia 3 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim ustalił, iż czyn skazanego, objęty wyrokiem Sądu Rejonowego Mińsku Mazowieckim z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1288/12, stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., ponadto zamienił orzeczoną ww. wyrokiem karę pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu i zarządził jej wykonanie oraz ustalił, iż orzeczona wobec skazanego kara grzywny nie podlega wykonaniu.

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 619/13 za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w dniu 13 lipca 2012 r. oraz w dniu 20 stycznia 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata oraz na podstawie art. 33 § kk na karę 50 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Nadto ww. wyrokiem sąd zobowiązał skazanego do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. łącznej kwoty 193,76 zł.

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1196/12 za czyn z art. 292 § 1 k.k. popełniony w nieustalonym dniu w okresie czasu od 9/10 maja 2012 r. a najpóźniej do dnia 15 czerwca

2012 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 2 lipca 2012 r.

Prawomocnym wyrokiem łącznym orzeczonym w dniu 4 czerwca 2002 r. w sprawie o sygn. akt II K 287/02 Sąd Rejonowy w Wołominie wydał wyrok łączny obejmujący wyroki w sprawach sygn. akt IV K 1146/99, II K 639/00 i wymierzył mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, zaś na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 26 sierpnia 1999 r. do dnia 8 czerwca 2000 r. oraz od dnia 13 czerwca 2000 r. do dnia 18 czerwca 2001 r.

Prawomocnym wyrokiem łącznym orzeczonym w dniu 12 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 429/09 Sąd Rejonowy w Wołominie, wydał wyrok łączny obejmujący wyroki w sprawach II K 473/07, V K 769/08 i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w zakresie wyroku w sprawie o sygn. akt II K 466/05 postępowanie umorzył. Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 marca 2008 r. do dnia 25 marca 2008 r. Postanowieniem z dnia 18 marca 2011 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowił warunkowo zwolnić J. K. z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności, orzeczonej ww. wyrokiem łącznym, której koniec przypadał na dzień 10 kwietnia 2011 r. Ponadto Sąd wyznaczył skazanemu okres próby do dnia 18 marca 2013 r., oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora oraz nałożył na niego obowiązek przestrzegania porządku prawnego, unikania kontaktów z elementem przestępczym oraz powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Postanowieniem z dnia 16 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce odwołał wobec skazanego warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, udzielone ww. postanowieniem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 18 marca 2011 r. oraz zarządził wykonanie reszty nieodbytej kary 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 kwietnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 429/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k.

Pismem datowanym na dzień 2 lipca 2015 r. skazany J. K. wniósł o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego na zasadzie absorpcji w oparciu o orzeczone wobec niego kary.

J. K. karę pozbawienia wolności odbywa od dnia 19 kwietnia 2015 r. do dnia 14 marca 2016 r. (k. 73) Jego zachowanie w czasie odbywania tej kary jest dobre. Skazany nie był nagradzany regulaminowo, ani nie został karany dyscyplinarnie. J. K. nie uczestniczy w nieformalnych strukturach podkultury więziennej, w stosunku do przełożonych prezentuje postawę regulaminową, zaś w gronie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Skazany jedynie umiarkowanie krytycznie wypowiada się na temat swego wcześniejszego trybu życia oraz popełnionych przez siebie przestępstw.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: wyroków oraz postanowień orzeczonych w powołanych wyżej sprawach, opinii z Aresztu Śledczego W. –B. (k. 34-34v., 73), danych o karalności skazanego (k. 21-22, 60-62) oraz jego wniosku (k. 3).

Sąd zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy **art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)** uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego J. K., ponieważ wszystkie prawomocne skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r., a ponadto – jak wynika z karty karnej, opinii o skazanym - po dniu 1 lipca 2015r. nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący na karę podlegającą łączeniu z poprzednimi karami.

Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego J. K. w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r.), a mianowicie sprawca popełniał dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu.

Rozważając dopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego wobec skazanego J. K. obejmującego prawomocnie orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 4 czerwca 2002 r. w sprawie II K 282/02 oraz wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 kwietnia 2010 r. w sprawie II K429/09, Sąd stwierdził, że nie zostały spełnione przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone ww. wyrokami łącznymi, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 575 § 1 k.p.k. brak jest podstaw – analizując daty popełnienia przestępstw osądzonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt od 3 do 6 – do wydania nowego wyroku łącznego. Bez wątpienia bowiem, negatywna przesłanka prowadzenia postępowania w postaci rei iudicatae ma zastosowanie w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, i to zarówno w odniesieniu do zakazu powtórnego orzeczenia kary łącznej obejmującej (tylko) te same skazania tej samej osoby, które były objęte węzłem kary łącznej w prawomocnym wyroku łącznym, jak i w odniesieniu do zakazu powtórnego orzeczenia o braku warunków do wydania wyroku łącznego co do (dokładnie) tych samych skazań za czyny jednostkowe, co do których uprzednio prawomocnie rozstrzygnięto na podstawie art. 572 KPK (zob. szerzej: wyrok SN z dnia 30 listopada 2011 r., II KK 149/11, OSNKW 2011, z. 12, poz. 113).

Z tych względów Sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk w zakresie wyroków w sprawach o sygn. akt VI K 1146/99, II K 639/00, II K 473/07 i V K 769/08 postępowanie umorzył.

Jak wyżej wskazano, pierwszy chronologicznie z ww. wyroków wyrok skazujący wobec J. K. orzeczony został przez Sąd Rejonowy Wyszkiw w sprawie II K 619/13. Zanim zapadł wyrok w ww. sprawie, oprócz przestępstw przypisanych mu w tej sprawie J. K. dopuścił się również występku, za który skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1196/12. W sprawie II K 619/13 wymierzona została skazanemu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zaś w sprawie II K 1196/12 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wołominie wymierzona została skazanemu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności. Mając na względzie powyższe rozważania sąd doszedł do przekonania, że podstawą wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie niniejszej mogły być jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone mu w sprawach wskazanych w niniejszym akapicie.

W myśl przepisu art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając w odniesieniu do kary pozbawienia wolności 15 lat. Jednocześnie sąd uznał, iż należy mieć na względzie obecnie obowiązujący przepis art. 89§ 1 b kk. tj. iż sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Z powyższego wynika, że kara łączna pozbawienia wolności w sprawie niniejszej mogła być wymierzona skazanemu w granicach od 10 miesięcy do roku

Kierując się treścią przepisu art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz biorąc za podstawę kary wymierzone z osobna za wszystkie pozostające w realnym biegu przestępstwa przypisane skazanemu w sprawach wskazanych w poprzednim akapicie, sąd wymierzył skazanemu J. K. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 11 miesięcy.

Zdaniem sądu orzeczenie kary łącznej w żadnym razie nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, a tym bardziej poprzez zastosowanie zasady

absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Podkreślić przy tym należy, że popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKa 154/01).

Co prawda w myśl przepisu art. 89 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jednakże warunkiem zawieszenia wykonania kary łącznej jest wystąpienie przesłanek wskazanych w art. 69 k.k. Zatem można warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary należy wziąć pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Okoliczność, że J. K. był wielokrotnie karany, powoduje, że nie zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna, a co za tym idzie wykonania ewentualnie wymierzonej mu w oparciu o kary pozbawienia wolności orzeczone we wskazanych wyżej sprawach kary łącznej pozbawienia wolności nie można byłoby warunkowo zawiesić.

Pomiędzy czynami popełnionymi przez J. K., za które ww. skazany został w sprawie o sygn. akt: II K 619/13 Sądu Rejonowego w Wyszakowie, a czynem za który ww. skazany został w sprawie II K 1196/12 Sądu Rejonowego w W., w których wymierzono mu kary stanowiące podstawę orzeczenia w niniejszej sprawie kary łącznej, w zasadzie brak jest jakiegokolwiek związku, poza tym, że czyny przypisane mu w ww. stanowiły przestępstwa przeciwko mieniu. Powyższe okoliczności, w przekonaniu sądu, przemawiałyby za orzeczeniem wobec skazanego kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji. Za takim orzeczeniem przemawiałby również fakt, że w stosunku do skazanego zachodzi niewątpliwie negatywna prognoza kryminologiczno-społeczna wynikająca z faktu jego wielokrotnej karalności. Jednakże z drugiej strony – wymierzając J. K. karę łączną pozbawienia wolności, sąd nie mógł nie wziąć pod uwagę zasadniczo pozytywnych opinii o nim z zakładu penitencjarnego. Nie sposób było nie dostrzec też bardzo bliskiego związku czasowego pomiędzy czynami, za które ww. skazany został w ww. sprawach. Mając na względzie te okoliczności sąd uznał, że kumulacja kar przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Z kolei zastosowanie przy wymiarze kary łącznej orzeczonej wobec J. K. zasady absorpcji, byłoby dla niego jedynie nagrodą, a także sprzeciwiałoby się wymogom prewencji ogólnej. W tym miejscu zauważyć należy, że priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji, zaś kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji – wyjątkiem. Żaden automatyzm w wymiarze kary nie może zasługiwać na aprobatę, gdyż zasada kumulacji byłaby formą odpłaty, zaś zasada absorpcji – formą nagrody (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 marca 2005 r., II AKa 06/2005).

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w niniejszej sprawie sąd zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia go wolności i odbytej kary w sprawie II K 1196/12, w której wymierzono mu karę stanowiącą podstawę wymierzenia kary łącznej.

W zakresie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego niżej wymienionych w sprawach brak było warunków do wydania wyroku łącznego. Wskazany w sprawie II K 393/98 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wołominie czyn popełniony został w dniu 8 stycznia 1998 r., a więc po orzeczeniu w dniu 9 maja 1994 r. wyroku w sprawie o sygn. akt II K 667/93 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Mińsku Mazowieckim. Pozostałe wyroki wymienione w pkt 7 i 8, a mianowicie orzeczone wobec skazanego przez Sąd Rejonowy w Sochaczewie w sprawie II K 493/10 oraz Sąd Rejonowy w Węgrowie w sprawie II K 522/11 także nie podlegały połączeniu, albowiem czyn, za który J. K. został skazany w sprawie II K 522/11, został popełniony przez skazanego w dniu 30 czerwca 2011 r., a więc po wydaniu wyroku w sprawie II K 493/10, który zapadł w dniu 30 września 2010 r. Z kolei czyn popełniony przez skazanego, za który został skazany w sprawie II K 1288/12 przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, postanowieniem z dnia 19 grudnia 2012 r. został zakwalifikowany jako wykroczenie, które także nie podlega łączeniu w sprawie o wydanie wyroku łącznego. Zatem nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w oparciu o kary wymierzone we wskazanych wyżej wyrokach. Dlatego też w tym zakresie postępowanie należało umorzyć na podstawie

art. 572 kpk. Na marginesie należy wskazać, iż sąd nie uzyskał chociażby odpisu wyroku ze sprawy IIK 279/96 widniejącej w karcie karnej, w żadnej z dołączonych spraw nie znajdował się taki odpis a akta zostały zlikwidowane (k. 63). Zatem powyższy wyrok nie był brany pod uwagę przy wydawaniu nowego wyroku łącznego.

Sąd, uwzględniając aktualną sytuację materialną i rodzinną skazanego oraz fakt odbywania przez niego kary pozbawienia wolności, zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, mając w tym zakresie na uwadze treść przepisu art. 624 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak powyżej.